

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראיה
מקרא- key:	

ברכות-שלשה שאכלו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
רבין ואבין הוו קא אזלי באורחא, קדמיה חמריה דרבין לדאבין, ולא אמר ליה נזיל מר.	[רבין ואבין]											○	◇	מז.
אמר: מדסליק האי מרבנן ממערבא גס ליה דעתיה.	[אבין]											○		מז.
כי מטא לפתחא דבי כנישתא, אמר ליה: ניעל מר.	[רבין]											○	◇	מז.
אמר ליה: ועד השתא לאו מר אנא?	[אבין]											○	◇	מז.
אין מכבדין אלא בפתח שיש בה מזוזה.	אמר ליה [רבין], הכי אמר רבי יוחנן:											■	!	◇
דאית בה מזוזה אין, דלית בה מזוזה - לא? אלא מעתה, בית הכנסת ובית המדרש דלית בהו מזוזה, הכי נמי דאין מכבדין?												?		מז.
אלא אימא: בפתח הראוי למזוזה.												■		◇
אין המסובין רשין לאכול כלום עד - שיטעום הבוצע.	רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב:												■	◇
לטעום איתמר.	יתבי רב ספרא וקאמר:												■	◇
למאי נפקא מינה													?	מז.
שהייב אדם לומר בלשון רבו.													!	◇
שנים ממתנין זה לזה בקערה, שלשה אין ממתנין, הבוצע הוא פושט ידו תחלה, ואם בא לחלוק כבוד לרבו או למי שגדול הימנו - הרשות בידו.	תנו רבנן:												■	◇
אין הבוצע רשאי לבצוע עד שיכלה אמן מפי העונים.	רבה בר בר חנה הוה עסיק ליה לבריה בי רב שמואל בר רב קטינא, קדים ויתבי וקמתני ליה לבריה:												■	◇
מפי רוב העונים.	רב חסדא:												■	◇
מאי שנא רובא - דאכתי לא כליא ברכה, מיעוטא נמי לא כליא ברכה.	אמר לו רמי בר חמא:												?	מז.
שאני אומר, כל העונה אמן יותר מדאי אינו אלא טועה.	אמר ליה: [רב חסדא]												!	◇
אין עונים לא אמן חטופה, ולא אמן יתומה, ולא יזרוק ברכה מפיו.	תנו רבנן:												■	◇
כל העונה אמן יתומה - יהיו בניו יתומים, חטופה - יתחטפו ימיו, חטופה - יתקטפו ימיו, וכל המאריך באמן - מאריכין לו ימיו ושנותיו.	בן עזאי:												■	◇
רב ושמואל הוו יתבי בסעודתא, אתא רב שימי בר חייא הוה קמסרהב ואכיל.	[רב שימי בר חייא]												○	◇
מה דעתך - לאיצטרופי בהדך? אגן אכילנא לן	אמר ליה רב:												○	◇
אלו מייתו לי ארדיליא, וגזוליא לאבא - מי לא אכלינך?	אמר ליה שמואל:												!	◇
תלמידי דרב הוו יתבי בסעודתא, על רב אחא.													○	◇
אמרי: אתא גברא רבא דמברך לן.	[תלמידי דרב]												○	◇
מי סבריתו דגדול מברך? עיקר שבסעודה מברך.	אמר להו: [רב אחא]												■	◇
והלכתא: גדול מברך, אף על גב דאתא לבסוף.													■	◇
אכל דמאי וכו'.													■	<
הא לא חזי ליה													?	מז.
כיון דאי בעי - מפקר להו לנכסיה והוי עני, וחזי ליה													!	◇

disputants- חולקים- ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement- ■ ◊ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof- ■
מקרא- key:	

ברכות-שלשה שאכלו		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא				
מאכילין את העניים דמאי ואת האכסניא דמאי.	דתנן:										■	!	◊			
איין מאכילין את העניים ואת האכסניא דמאי.	ואמר רב הונא: תנא, בית שמאי אומרים:											■				
מעשר ראשון שנטלה תרומתו.													■			
פשיטא												◊				
לא צריכא אלא שהקדימו בשבילים, והפריש ממנו תרומת מעשר ולא הפריש ממנו תרומה גדולה וכדרכי אבהו												!				
מעשר ראשון שהקדימו בשבילים - פטור מתרומה גדולה, שנאמר: (במדבר י"ח) והרמתם ממנו תרומת ה' מעשר מן המעשר - מעשר מן המעשר אמרתי לך, ולא תרומה גדולה ותרומת מעשר מן המעשר.	דאמר רבי אבהו אמר ריש לקיש:											■	!	◊		
אי הכי, אפילו הקדימו בכרי נמי?	רב פפא לאביי:											◊				
עליך אמר קרא (במדבר יח) מכל מעשרתיכם תרימו.	אמר ליה: [אביי]											!		◊		
ומה ראית?	[רב פפא]											◊				
האי אידגן והאי לא אידגן.	[אביי]											!		◊		
מעשר שני והקדש שנפדו.													■	<		
פשיטא													◊			
הכא במאי עסקינן - כגון שנתן את הקרן ולא נתן את החומש, והא קא משמע לן: דאין חומש מעכב.													!	◊		
השמש שאכל כזית														■	<	
פשיטא														◊		
מהו דתימא שמש לא קבע - קא משמע לן.														!	◊	
והכותי מזמנין עליו.														■	<	
אמאי? לא יהא אלא עם הארץ														◊		
איין מזמנין על עם הארץ	ותביא:												■	◊		
בכותי חבר.	אביי:												!	◊		
אפילו תימא בכותי עם הארץ, והכא בעם הארץ דרבנן דפליגי עליה דרבי מאיר עסקינן	רבא:												!	◊		
איזהו עם הארץ? כל שאינו אוכל חלולי בטהרה, דברי רבי מאיר	דתניא: [רבי מאיר]											♦	■	!	◊	
כל שאינו מעשר פירותיו כראוי	חכמים:												♦	■	!	◊
והני כותאי - עשורי מעשרי כדחזי, דבמאי דכתיב באורייתא מזהר זהירי														!		
כל מצוה שהחזיקו בה כותים - הרבה מדקדקין בה יותר מישראל.	דאמר רב:													■	!	◊
איזהו עם הארץ? כל שאינו קורא קריאת שמע ערבית ושחרית, דברי רבי אליעזר	[רבי אליעזר]													■		◊
כל שאינו מניח תפילין	רבי יהושע:													■		◊
כל שאין לו ציצית בבגדו	בן עזאי:													■		◊
כל שאין מזוזה על פתחו	רבי נתן:													■		◊
כל שיש לו בנים ואינו מגדלם לתלמוד תורה	רבי נתן בר יוסף:													■		◊

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

ברכות- שלשה שאכלו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אפילו קרא ושנה ולא שמש תלמידי חכמים הרי זה עם הארץ.	אחרים:											⚡
הלכה כאחרים.	רב הונא:											⚡
רמי בר חמא לא אומין עליה דרב מנשיא בר תחליפא דתני ספרא וספרי והלכתא.	[רמי בר חמא]											○
כי נח נפשיה דרמי בר חמא, אמר רבא: לא נח נפשיה דרמי בר חמא אלא דלא אומין ארב מנשיא בר תחליפא.	[רבא]											○
אפילו קרא ושנה ולא שמש תלמידי חכמים הרי זה עם הארץ	והתניא, אחרים:											⚡
שאני רב מנשיא בר תחליפא דמשמע להו לרבנן, ורמי בר חמא הוא דלא דק אבתריה.												⚡
דשמע שמעתתא מפומיהו דרבנן וגריס להו - כצורבא מרבנן דמי.	לישנא אחרינא:											!
אכל טבל ומעשר וכו'.												■
טבל - פשיטא												⚡
לא צריכא - בטבל טבול מדרבנן, היכי דמי - בעציץ שאינו נקוב.												!
מעשר ראשון כו'.												■
פשיטא												⚡
לא צריכא - כגון שהקדימו בכרי. מהו דתימא: כדאמר ליה רב פפא לאבבי - קא משמע לן, כדשני ליה.												!
מעשר שני וכו'.												■
פשיטא												⚡
לא צריכא שנפדו ולא נפדו כהלכתן מעשר שני - כגון שפדאו על גבי אסימון, ורחמנא אמר: (דברים י"ד) וצרת הכסף בידך - כסף שיש עליו צורה, הקדש - שחללו על גבי קרקע ולא פדאו בכסף, ורחמנא אמר: (ויקרא כ"ז) ונתן הכסף וקם לו.												!
והשמש שאכל פחות מכזית.												■
פשיטא												⚡
אידי דתנא רישא כזית, תנא סיפא פחות מכזית.												!
והנכרי אין מזמנין עליו.												■
פשיטא												⚡
הכא במאי עסקינן - בגר שמל ולא טבל												!
לעולם אינו גר עד שימול ויטבול	דאמר רבי זירא אמר רבי יוחנן:											!
וכמה דלא טבל נכרי הוא.												!
נשים ועבדים וקטנים אין מזמנין עליהן.												■
קטן המוטל בעריסה מזמנין עליו.	רבי יוסי:											⚡
נשים ועבדים וקטנים אין מזמנין עליהם	והא תנן:											⚡
הוא דאמר כרבי יהושע בן לוי												!
אף על פי שאמרו קטן המוטל בעריסה אין מזמנין עליו - אבל עושין אותו סעיף לעשרה.	דאמר רבי יהושע בן לוי:											!

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
---	--

ברכות-שלשה שאכלו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תשעה ועבד מצטרפין.	ואמר רבי יהושע בן לוי:											◇
מעשה ברבי אליעזר שנכנס לבית הכנסת ולא מצא עשרה, ושחרר עבדו והשלימו לעשרה	מיתבי:											◇
שחרר אין, לא שחרר לא												◇
תרי אצטריכו, שחרר חד ונפיק בחד.												◇
והיכי עביד הכי?												◇
כל המשחרר עבדו עובר בעשה, שנאמר: (ויקרא כה) לעלם בהם תעבדן	והאמר רב יהודה:											◇
לדבר מצוה שאני.												◇
מצוה הבאה בעבירה היא												◇
מצוה דרבים שאני.												◇
לעולם ישכים אדם לבית הכנסת כדי שיזכה וימנה עם עשרה הראשונים, שאפילו מאה אחריו - קבל עליו שכר כולם.	ואמר רבי יהושע בן לוי:											◇
שכר כולם - סלקא דעתך?												◇
אלא אימא: נותנין לו שכר כנגד כולם.												◇
תשעה וארון מצטרפין.	רב הונא:											◇
וארון גברא הוא?	אמר ליה רב נחמן:											◇
תשעה נראין כעשרה מצטרפין.	אלא אמר רב הונא:											◇
כי מכנפי	אמרי לה:											◇
כי מבדרי.	ואמרי לה:											◇
שנים ושבת מצטרפין.	רבי אמי:											◇
ושבת גברא הוא?	אמר ליה רב נחמן:											◇
שני תלמידי חכמים המהדדין זה את זה בהלכה מצטרפין.	אלא אמר רבי אמי:											◇
מחוי רב חסדא: כגון אנא ורב ששת.	[רב חסדא]											◇
מחוי רב ששת: כגון אנא ורב חסדא.	[רב ששת]											◇
קטן פורח מזמנין עליו.	רבי יוחנן:											◇
קטן שהביא שתי שערות מזמנין עליו, ושלא הביא שתי שערות - אין מזמנין עליו, ואין מדקדיקין בקטן.	תניא נמי הכי:											◇
הא גופא קשיא אמרת: הביא שתי שערות - אין, לא הביא - לא, והדר תני: אין מדקדיקין בקטן, לאתווי מאי? לאו לאתווי קטן פורח.												◇